

# Prologus

Alia figt. vno em inter spofum & fofas vt vnone hūane nature cū xpo  
Otia significat vnone chusti cū ecclesia qz sicut masculus vnif femine  
sic spofus christus vnitur sue ecclesia. Etiam hēyn: onē anime brē cum  
deo in etna beatitudine sed nullū aliud sacm talia fr. g est nobilissimū  
¶ Sexto vnum sacm dicitur nobilius & dignius rōe pntivel ratione  
pmissionis patrie celestis. & sic extrema vnctio est nobilissimum. qz rele-  
uat infirmitatē mētis: corpis. nā legitur in scriptura qd apli vngabant  
infirmos sacro oleo: curabant vndiqz etiā corpali. ¶ Septimo vnum  
sacm dicitur dignus alio quātum ad prudentiam ministri. et sic ordo est  
nobilissimū sacm. quia solū prudētes sapientes sunt ordinādi. ¶ Per h  
ad rōnes principales. ad pma trāseat maior: sed negat minor. Et ad pba  
tōem dī. licet eucharistia pntet totum chustum essentialit. tū non cōti-  
net ipm causaliter. quia adhuc in alijs sacris p infusione gratie p causa-  
ri. & sic quodammodo sunt pluravala formalr grē susceptiua. ido etiam  
plura erunt sacramenta. ¶ Ad scdam dī q effect<sup>9</sup> sacoz triplicit<sup>9</sup> capis  
unf. ¶ Ino mō generalissime. & sic sunt tm duo. scz. delere culpā et delere  
penā. Sedo capiunt in esse sbalterno. & sic sunt septem. Tercio capiunt  
in esse specialissimo. & sic sunt multiplices. & hec est distinctio sancti Tho-  
me super quartū sententiarū. Et p hoc rōdet ad rōem. qz si maior intelo-  
gitur de effectibus pmo mō. tūc pcedet minor. Si autē intelligit de ef-  
fectibus scdo mō tunc pcedit maior: & negatur minor. Si autē tunc mō  
do. sic totum est flm. ¶ Ad terciā rōem dī. qz h missē orōnes & elemosy  
ne deleāt nra pēla rōne meriti & hūilitatis. tamen cū nō sint alicui<sup>9</sup> grē  
collatiue. tunc non erunt sacra. Sed diceret quis. tūc hūilitas & deuotio  
essent etiā sacra. Responderet qz non. quia non sunt visibiles forme.  
& sic non conuenit eis definitio sacri. Et tm de prima questione.

Querit secundo. Vtrū ius canonicū a lege et ab euāgelic et  
a sanctis patrib<sup>9</sup> institutū sit hic sbiectū. ¶ Et arguit pmo q nō: qz illd  
qd subi eit in decretis h nō est sbiectū hui<sup>9</sup> sciētie. s; ius canonicū ē h mōi  
igit. rē. Maior pz. qz dist ncte sciētie requirūt distincta sbiecta. vt pz scio  
de aia: Sed minor pz in decretalib<sup>9</sup>. ¶ Sedo illd qd non pdicatur de oi-  
bus in aliquo libro pntentis. hoc non est sbiectū hui<sup>9</sup> libri. Sed ius cano-  
nicū non pdicat de omib<sup>9</sup> pntentis in alio libro g non est hic sbiectū. Ma-  
ior est nota de se. Minor autē pbat: quia hic tractat de vlturis furtis & rap-  
pinis. de qbus ius canonicū nō pdicat. ¶ Tercio arguit. sbiectū alicui<sup>9</sup>  
libri est eternū. sed ius canonicū nō est eternū. ergo non est sbiectū. Ma-  
ior declarat pmo posteriorū. Sed minor pbat: qz iura canonica p papas  
sunt instituta. ipi at pape nō fuerūt ab etno. igit. rē. ¶ Pro euidētia qd  
nis ē notōū. qz duplex ē sbiectū qntū h suffit. scz sbiectū pdicatōis: & est  
qd pdicat d oib<sup>9</sup> psiderat in aliq scia. Alid ē sbiectū attributōis: & illd ad  
qd oia psiderata in illa scia hnt attributōem. ¶ Isti notat<sup>9</sup> sit h pclusio.  
ius canonicū nō ē h sbiectū pdicatōis. qz si sic sequerēt qz officii misse rap-  
pina & furti nō eēt d eē libri. nis ē flm. pbat<sup>9</sup> tamē pleqntia. quia ius  
canonicū non potest vere & affirmatiue de predictis pdicari vt patz d se.

*Solutio Principalis  
huius Rationis  
de numero sacra:  
mentorum.*

*Effectus sacra erunt  
tripliciter capiuntur.*

*Canonica...*



# Prologus

Secunda conclusio est. Ius canonicum est hic subiectum attributionis. Probat illud ad quod ordinatur cui omnia attribuuntur principaliter in aliquo libro tradita hoc est subiectum attributionis. sed ius canonicum est huiusmodi. & nota est de se. Minor probatur. quia in hoc libro consideratur quedam regule in iure. quia ius canonicum dicitur a canon in greco quod est regula in latino. eo quod datur hic nobis regule de vita clericorum quibus fit faciendum de rapinae furto. Per hoc ad rationes. Ad primam conceditur maior. scilicet minor est falsa. quia ius canonicum hic consideratur per modum introductionis et sub compedio in decretis. decretalibus consideratur ad equare. Ad secundam per distinctionem. Ad terciam concedatur maior. et negatur minor. Ad probationem dicitur. quod ius canonicum consideratur dupliciter. Uno modo ad se et quod ad magistrorum iustitiam statuentes. Alio modo consideratur quo ad veritatem in euangelio expressam. tunc dicitur quod primo modo dependet a papa. et sic non est eternum secundo autem modo est hic subiectum: et etiam taliter est eternum. Et hoc de questione et alia que prius proposita fuerunt circa declarationem thematicam huius libri modo sufficiant.

puns liber s<sup>c</sup> p<sup>l</sup>aica illius  
Lammula de summa ray  
magistri venit s<sup>c</sup> postposita  
mundi prodijt ista  
i. nō ex graui seu difficili. i. facili  
Non ex subtili sed vili  
i. cōponim<sup>9</sup>. s<sup>c</sup> summulā  
scribimus istam

tenore i. valet. s<sup>c</sup> summula. clericis & ardua volumina  
Eloquio placet hec socijs quia magna studendi  
i. intētio. s<sup>c</sup> paupib<sup>9</sup> clericis s<sup>c</sup> paupib<sup>9</sup> clericis  
Lura sibi non est modus his valet ergo loquendi  
i. multa intelligētes i. nō volum<sup>9</sup> s<sup>c</sup> pntem  
Inter doctores hunc nolumus ire libellum  
iuuenib<sup>9</sup> s<sup>c</sup> liby pposuim<sup>9</sup>  
Paruis et rudibus quem duximus esse legendum  
s<sup>c</sup> studētes s<sup>c</sup> libello multa documētaytilia  
Inuenient in eo quicquid iuuet utilitatis  
s<sup>c</sup> septē i. in pmo tractatu hui<sup>9</sup> summule i. post hoc  
scz d<sup>h</sup> his q<sup>9</sup> p<sup>l</sup>inēt ad missam  
De sacramentis primo tractatur. et inde  
i. d<sup>h</sup> ei<sup>9</sup> effectu tali sac<sup>o</sup> tali pccō  
Nec de baprisimo de cōiugio symonia  
d<sup>h</sup> ist<sup>9</sup> somib<sup>9</sup> h<sup>9</sup> in seq<sup>9</sup>ntib<sup>9</sup> tractatib<sup>9</sup>  
Furtis et spolijs yfuris atq; rapinis